VOLUME 25., December 1, 1962. No. 18. szám., — 1962. december 1.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: „ De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Offical Organ of the Hungarian Baptist Union of America

AZ ISTEN ÜDVÖZÍTŐ KEGYELME

(Titus 2:11—14)

Közeledik a keresztyénség nagy ünnepe: a karácsony, Krisztus születésének áldott ünnepe. Minden ünnepnek van jelentősége, amit ha az ember nem ismer, nem tud igazán ünnepelni. Ismeret nélkül csak a külső formáját és fényét látja az ünnepnek. De ha ismeri annak történetét s azokat az eseményeket, melyekkel össze van kapcsolva, akkor igazán megtudja érteni s átbirja érezni könnyeket is fakasztó örömmel az ünnepnek igazi jelentőségeit.

E nagy ünnep először is azt jelenti, hogy Isten kegyelemmel tekintett a föld népére. „Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme". Mondja az ige. Nem érdem, hanem Istennek kegyelme az, hogy a Megváltó és Üdvözitő e világra jött. Ez azt jelenti, hogy az embereknek az üdvösséget kiérdemelni semmiféle vallásoskodással nem lehet. Nem azért szolgálunk Istennek, hogy előtte érdemeink legyenek, hanem azért, mert ez természetes kötelesség és feladat. Ha érdemek megszerzésével lehetséges lett volna az üdvösség, Isten soha nem szállott volna Fiában Jézus-Krisztusban erre a földre. De mert a bűn miatt elveszett emberekké váltunk, erre a világra jött, hogy áldozatot hozzon s a Krisztus nagy áldozatának érdemében a bűnös emberek üdvösséget és örök boldogságot nyerjenek. Tehát nem érdem, hanem Istennek nagy kegyelme.

Kegyelem minden embernek. Az Ó-testamentumi vallásos rendszerben titokzatosan rejtve volt a minden emberre kiterjedő isteni igazság. Még később az Úr Jézus tanítványai is csak nehezen értették meg azt, hogy Isten nem csak a zsidó népen akar könyörülni, hanem minden népen, a pogányokon is. Krisztus által az isteni kegyelemnek ajtaja nyitva van minden nemzet és népfaj részére. Az Isten nagy parancsa igy hangzik: „Elmenvén széles e világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek, aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözül, (eredetileg, alámeritkezik), aki pedig nem hiszen, elkárhozik". (Mk. 16:15). Isten a zsidónép által felépített vallásos válaszfalat ledöntötte a Krisztus által s az embereket személyválogatás nélkül hivja és fogadja magához.

Ennek az ünnepnek jelentősége az ige világában az is, hogy az embereknek meg kell tagadni a hitetlenséget; ellene kell mondani az Istent tagadó tanításoknak és hívőkké, igazi keresztyénekké kell válni, nemcsak névlegesen, hanem gyakorlatilag. El kell szakadni a világtól, a világi bűnös kivánságoktól; mulatság, részegség, paráznaság, fösvénység, hazugság stb., s mértékletesen, igazán és szentül kell élnie e jelenvaló világon. Ezt tanítja ez a karácsonyra választott szent ige!

Keresztyén Testvéreim! Ha ennek az igének világosságában s a karácsonyi ünnep jelentőségeinek igazságaiban vizsgáljuk vallásos életünket, nem-é kell szégyennel, hajtott fővel, arcunknak pirulásával Isten és emberek előtt beismernünk, hogy sok elkövetett bűneink, mulasztásaink és bűnös kivánságaink messzire elvetettek minket az Istentől s az ünnep mélységes jelentőségeitől? Mit keresnek az emberek nagy általánosságban az ünnep alkalmával? A felelet erre a kérdésre ez: pénzt, ajándékot, mulatságot, testi élvezeteket s nem a lelki dolgokat, melyeket Isten nagy kegyelme az első karácsonnyal erre a földre hozott.

Mindnyájunknak őszintén be kellene vallanunk Istennek

AZ IGE TESTTÉ LETT...

Krahling Jánosné verse

A testté lett „Örök Ige",
Az „Élet kenyerét" hozta...
Megelégítni azokat,
Kik lehullanak a porba...

Önmagukat megalázva,
Másokat, mind többnek látva...
Alázattal, bűnbánattal,
Tekintnek a Golgothára!

Hol találnak békét, vigaszt,
Gyógyírt fájó sebeikre...

Bűneiket mind lerakva,
Az Úr keresztje tövébe...

Igy teremnek jó gyümölcsöt,
Harminc, hatvan és százannyit...
Mint jó földbe esett magvak,
A csürbe takarítatnak...

Óh, testté lett „Örök Ige"
Végy „Szent" lakozást miköztünk...
Amig hő vágyunk teljesül,
A Menny a földdel egyesül!

BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPET KIVÁNUNK LAPUNK OLVASÓINAK, MUNKATÁRSAINAK ÉS ÖSSZES GYÜLEKEZETEINKNEK MINDENÜTT!

és egymásnak azt a valóságot, hogy nagyon sokat vétkeztünk ellene, s most amikor az egész világot pusztítótűz fenyegeti, Istenhez megtérő szivvel kellene keresnünk az Ő megbocsájtó kegyelmét. Nem azzal kellene foglalkozni, hogy miként lehetne egyesíteni a vallásos felekezeteket, hanem először sokkal inkább azzal, hogy miként egyesülhetünk az Istennel! Ha hozzá visszafordulunk mint bűnös tékozló fiak, az egyházak és gyülekezetek egyesülése biztosítva van.

E gyorsan közelgő nagy ünnep alkalmával hatoljunk mélyebben keresztyén hitünk mélységeibe. Ne csak az egyházi élet külső formái és keretei kössék le figyelmünket és gondolatainkat, hanem sokkal inkább a nagy ünnep életet és boldogságot adó jelentőségei! **Emeritus**

NEM TALÁLOM AZ ÚRAT!

Meglátogattam egyik testvéremet. Szomorúnak találtam őt. Mikor kérdeztem ennek okát, lehajtott fejjel csak ennyit mondott: Nem találom az Urat!

Hát elvesztetted?

Már hetek óta olyan a szívem, mint a jég. Hiába próbálok imádkozni, szavaim csak a mennyezetig jutnak el. Mormolok magam elé, magamnak, mert érzem, hogy a drót másik végén csend van, nagy, süket csend.

Nem találom őt! Milyen szomorú mondat ez. Az én szívem is belefájdult és visszaemlékeztem azokra a sötét időszakokra, amikor én is nélküle jártam. Hát miért veszítjük mi el Őt? Mit gondolsz, miért rejtőzött el az Ur, talán valami nagy bűn terhel?

Nem tudok semmi „nagy" bűnről. Már hetek óta vizsgálgatom a lelkemet, de még nem találtam meg az okát, pedig tudom, hogy bennem van. Voltak gondolati bűneim, de ezekért mindjárt bocsánatot is kértem.

Gondolataink kalandoznak, ezekről nem tehetünk, csak vigyázzunk, hogy ne kövesse tett. Testvérem, fordultam hozzá, én emlékszem egy alkalomra, amikor tőlem is elfordult, magamra hagyott. Sokat tépelődtem, mint te most, de végül is Igéje által megkaptam a feleletet. Hadd olvassam fel: „Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást. Szeretteim, ha szivünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenhez és akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az Ő parancsolatait és azokat cselekesszük, amik kedvesek Ő előtte. Ez pedig az Ő parancsolata, hogy higyjünk az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében és SZERESSÜK EGYMÁST, amint megparancsolta nékünk. És aki az Ő parancsolatait megtartja, az Ő BENNE MARAD és Ő is abban, és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a lélekből, amelyet adott nékünk." „HA SZERETJÜK EGYMÁST AZ ISTEN BENNÜNK MARAD, és az Ő szeretete teljessé lett bennünk." I. János 3.

Nálam a szeretet kérdés körül volt a baj, amikor az Ur elfordult tőlem. Gyülekezetünkben volt valaki, akire nem tudtam jó szemmel nézni. Ugy látszott, hogy Isten sok mindennel megáldotta. Boldog volt és talán egy kicsit el is bizakodott. Furcsa, kemény természete volt. Mindenkivel röviden, szinte kimérten beszélt. Elkezdtem rá haragudni és megtörtént, amikor jól lehordtam őt mások előtt mondván, nem tudom, hogy lehet egy hivő ilyen, mint ez a testvér. Szinte vág minden szava. Gőgös, anyagias, mindig a pénz után fut, e miatt alig lehet látni az összejöveteleken, de ha én véletlenül hiányzok és ő ott van, akkor kihivóan számon kéri, na, hol voltál stb., stb. és igy folytattam a panaszkodást róla, — embereknek, — ahelyett, hogy mindezt az Úrnak mondtam volna el és imádkoztam volna érte, hogy vonja magához közelebb és adja meg részére azt, ami még hiányzik az életéből. — Mikor este hazamentem és imádkozni próbáltam, rémülten éreztem, hogy a menny kapuja bezáródott előttem. Hiába kopogtattam, sirtam, könyörögtem, de minden hiába. Az Ur elrejtőzött. Több napon keresztül tépelődtem és közeledni próbáltam, de minden eredmény nélkül. Akkor eszembe jutott, hogy megkérjem, mutasson rá vétkeimre, mert bizonyára azok választanak el tőle. Ezt az igét kaptam, amit felolvastam: „HA SZERETJÜK EGYMÁST AZ ISTEN BENNÜNK MARAD".

Ha nem szeretjük, akkor eltávozik. Ezt mondom neked is, nézz magadba, nem voltál-e szeretetlen, nem vétkeztél-e nyelveddel valaki ellen. Azt mondhatná valaki, hogy egy rideg szó, egy megrovó mondat, az semmi. „Aki nem szereti a maga atyjafiát, mind embergyilkos az!" Ezek az igék sohasem voltak olyan élőek részemre, mint akkor. Az Urnak leckét kellett adni részemre. Ő nem ver bottal, csak eltávozik tőlünk. Ő nem tud haragvó, szeretetlen szívben lakni. Mózesnek mondotta először, de nekünk is mondja ma: „Akik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem és az egész nép előtt megdicsőittetnem." Nekünk meg kell Őt dicsőitenünk! Mi nem itélkezhetünk mások felett. Hagyjuk ezt Őreá. Amikor megláttam bünömet, alázatosan bocsánatot kértem Tőle és nagy békességet kaptam. Azon a napon elkezdtem imádkozni azért a testvéremért. Az Ur megbocsátott és azóta boldog vagyok. Hiszem, hogy meghallgatja imáimat érte, és elárasztja kegyelmével.

Mikor Mózes megölte az egyiptomit, elfutott a pusztába és 40 éven keresztül kellett neki csendességben járnia, látszólagos elhagyatottságban. Isten nem hagyta el, figyelte őt, gondoskodott róla, házastársat adott neki, de nem nyilatkozott meg előtte, mert a csendben, magányban nevelni akarta. Nekünk is ad az Ur ilyen időszakokat, mert nevelni akar bennünket, hogy teljes alázatra jussunk és alkalmasak legyünk az Ő szolgálatára. „Nem zár ki örökre az Ur, sőt, ha megszomorit, meg is vigasztal." Vigyázzunk azonban a Vele való közösségünkre, és zabolázzuk meg a mi nyelvünket. „Ne sóhajtozzatok egymás ellen atyámfiai, hogy el ne itéltessetek: ime a Biró az ajtó előtt áll." „Ne szóljátok meg egymást atyámfiai." Jakab 4:11-12. Egyet tehetünk a gőgös, világ felé hajló, pénzt hajhászó testvéreinkért: IMÁDKOZNI! Szeretni őket! Ők megfogják ezt érezni és eljön az idő, hogy sirva visszatérnek az Urhoz, hogy megerősítsék frigyüket Vele.

A SZERETET A LEGNAGYOBB HATALOM A VILÁGON!

Somogyi Gáborné

A TÜKÖR

Egy gazdag fösvény ember, elment egyszer egy bölcshöz. A bölcs odavezette az ablakhoz, és igy szólt:

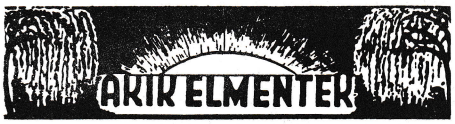
— Nézz ki, és mondd el, hogy mit látsz.

— Embereket, — felelte a gazdag. Erre a bölcs egy tükörhöz vezette.

— És mit látsz most? — kérdezte.

— Saját magamat látom, — válaszolt a gazdag.

— Látod, — szólt erre a bölcs, — az ablak is üvegből van, és a tükör is üvegből van. De a tükör üvegje kis ezüsttel van bevonva: és amint egy kis ezüst ér hozzánk, nem látjuk meg a többi embert, csak sajátmagunkat látjuk.

Taylor Lajosné nővér távozása

„Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek (szenteinek) halála"
(116. Zsolt. 15. v.)

A közszeretetnek és köztiszteletnek örvendő 65 éves nővérünk halála nemcsak k. férjét, családja és gyülekezete körét rendítette meg mélyen, hanem Wadsworth városát is. A helyi angol lap külön cikkben írt róla. Többek között a szerkesztő ezt mondta: „Ismeretségünk nem volt teljes, de amennyit e sorok írója tudott Mrs. Taylor Máriáról, egészen meggyőzte őt arról, hogy ez az áldott asszony önzetlenül szeretett mindenkit és egyedüli fővágya az volt, hogy mások életét boldogabbá tegye." Szinte felesleges mondani, hogy szövetségünknek is nagy veszteség az ő távozása. Hiszen nemcsak családi és helyi hőnszeretett gyülekezetének élt, hanem fontos szolgálatokat töltött be általában közöttünk. Volt elnöke a nőszövetségnek, tanácsadója országos leányegyesületünknek, tisztviselője a vasárnapi iskolák konferenciájának. Ez évben is a központi nőszövetség elnöke lett ismét, hogy minél alkalmasabb kezekben legyen e kör 25-ik évforduló ünnepélye, mely a következő tavasszal lesz esedékes. Mivel az angol nyelvet is jól beszélte, angol körökben is érvényesült. Most is élén állt városa ker. női józansági (W.C.T.-U.) egyesületének.

Eltávozott nővérünk sokoldalú tevékenysége még értékesebbé válik előttünk, mikor rágondolunk arra, hogy egy remek családanya volt. Nemcsak testiéletet adott gyermekeinek, hanem lelki élethez is igyekezett őket segíteni a folyton elfoglalt férje oldalánál, aki szilárdan kitartott mellette és erőssége volt nemes igyekezetében. Két fiú (Lajos és Elemér) és három leány (Gizella, Rev. Bikacsánné, Mariska, Fewné és Elsie, Rev. Kilmerné), 16 unoka és 4 dédunoka áll fel „és boldognak mondják őt" (Pl. 31:28). Ha tudjuk, hogy a gyermekek mind nemcsak testileg, hanem lelkileg is a saját lábukon állnak és járnak, mindnyájan megegyezünk abban, hogy óriási teljesítménynek mondható az elért eredmény ebben a gonoszságban veszteglő világban (Ján. 5:19), hol sokszor még az „erős is alig küzd . . ." „Hogy fiaink olyanok legyenek, mint a palánták . ., leányaink, mint a templom mintájára kifaragott oszlopok". E zsoltárosi vágy szépen teljesedett Taylor tv.-eknél is. Az is, hogy nővérünk beszélhetett minden gyermekével, mielőtt fáradt szive utolsót dobbant.

Míg saját gyermekeiket igyekeztek helyes irányba nevelni, nem feledkezett el nővérünk másik gyermekeiről sem. Bibliás klubokban és osztályokban százakra menő gyermekekre áldásos hatást gyakorolt az elmult 20 éven át, akiket közben kézügyességre is tanított. Ezek révén számtalan szülőnek és családnak boldogságát szolgálta.

De mit mondjunk azokról az áldásos hatásokról, amelyeket gyakorolt hívő programjainkon szép hangjával szólóban és többesben? Csak az örökkévalóság fogja felderíteni ragyogó talentumának örök értékét.

Ebben a zür-zavaros világban, ahol minden mint oldott kéve akar széthullani, s ugy a családi élet is, jólesett a Taylor-párt ugy szemlélni; mint Istentől megáldott mintát. Családjuk mellett mindig az Úr nagy ügye volt legfontosabb részükre. Testvérünk nagy gyásza dacára is azt mondogatta még a ravatal közelében is: „Csak volnának, akik követnék példáját az Úr munkájában!" Sokszor énekeltek ők két hangra sokak örömére, de jólesik tudni, hogy szívük mindig duetben dobogott Istenért.

Persze, hogy felének felét sem mondhatjuk el e nagy fontosságú halottról, amit kellene és szeretnénk. Magyarhonban ringott bölcsője s ott adta át szívét is az Úr Jézusnak zsenge ifjú korában. Emiatt sok próbának volt kitéve, de szilárd maradt. Majd 1914-ben Amerikába jött és a Cleveland-Holton utcai gyülekezet nagyon értékes tagja lett. Hajadoni szeméiyében a testi üdeséget csak a lelki szépség multa felül. Mikor Taylor Lajos tv. mellett menyasszonyi koszorúval állt, nemcsak a völegény érezte magát boldognak, hanem az egész gyülekezet osztozott abban. A nagy esemény 1916. szeptember 20-án zajlott le az említett testvéri körben. A néhai Rev. Orosz István tv. végezte a szertartást. Igy egészen természetesen történt, hogy a gyászoló család Rev. Orosz Edward A.-t., a nevezett fiát, a Cleveland-Shaker Tér-i bapt gyülekezet prédikátorát kérte fel a fontos gyászszertartás levezetésére.

A TEMETÉS.

A temetés Wadsworth,O.-ban ment végbe szeptember 24-én A verőfényes nap által, mintha az Úr enyhíteni akarta volna mindnyájunk gyászát. Persze az imaház zsufolásig megtelt s nemcsak a felső, hanem az alsó terem is. Ugy magyarul, mint angolul igen alkalmas igét hirdetett Orosz tv.-ünk. Az előbbit a 104. Zsolt. 26. v.-ére építette, ahol gályákról, hajókról van szó. Találó párhuzamot alkalmazott a hajók és az ember élete s főleg a keresztyén élete közt. Sokszor a tenger majdnem végtelen területén nincs látható jelző. Olyankor a hajós a részben rejtett iránytűre van utalva s aszerint kell mennie, de mennie kell. Nővérünk hivő hite jól irányította őt az életen át. A hajók terheket visznek; ugy nővérünk is hordta gyakran nemcsak a magáét, hanem másét is. A gályák ki vannak téve viharoknak kivül és szirteknek a vizben. Sokszor viharzott eltávozott nővérünk körül is az élet tengere, de végre is elérte a kikötőt. A hajókat erő hajtja. Nővérünk szívében ott volt Isten Lelke, aki segítette. Ha meg tudna szólalni, arra kérne mindenkit itt, hogy fogadja be és tartsa meg életében a mennyei erőt, ha révbe akar jutni.

Angolul Jak. 2:23-ról szólt, amely szerint Isten Ábrahámot barátjának nevezte. Sokféle titulát adnak az emberek egymásnak, de az a legkiválóbb, amit kaphatunk: Isten barátjának lenni. Női minőségben ilyen volt Taylor nővérünk. Mint ilyen **Hitt, Engedelmeskedett és kész volt áldozatot meghozni élő hitéért.** Megtisztelte az Urat Ábrahám és az Úr viszonozta. Ugy nővérünk is és Isten vele szemben sem maradt adós. „Látjátok ezt a remek családot? Ezt a virágerdőt? Ezt az összesereglett, mélyen rokonszenvező népet?" — kérdezte a szónok. A valóság az, hogy a temetkezőnél egyik este 450 en írták be nevüket. Viszont a földi barátság múló, de Isten barátsága örök. „Ő a valóságban Isten közelében dicsőiti Krisztust, aki által üdvöt nyert, mely végnélküli."

Az alkalmi tiszteletet még dúsabbá tette az a két angol szóló ének, amelyeket Mrs. Patricia Nice adott elő. Az egyiknek címe: „Sunrise Tomorrow" és a másiknak: „Prescious Memories."

Rendkivül hosszú kocsisor követte a gyászhintót a helyi sirkertbe, hol ismét áldásos igét olvasott fel Rev. Orosz tv. Rev. Vér Ferenc tv. pedig szívből fakadó imában mondott hálát elhunyt nővérünk áldásos életéért. Rev. Major Mihály tv. pedig elmondta az apostoli áldást (Kor. II. 13:13).

„Boldogok . . ., akik az Úrban halnak meg . . ., mert megnyugosznak, és az ő cselekedeteik követik őket" (Jel. 14: 13).

Major Mihály

„Önönmagán győzedelmeskedni: ebből áll a tökéletes győzelem."
(Kempis T. Kr. k. III.53.)

Gribick Mihály

1885—1962

Megszomorodott szívvel, de az Úr akaratában való megnyugvással közöljük, hogy Gribick Mihály, New Brunswick, N. J.-i Sénior Diakónus tv., f. évi augusztus hó 28-án hosszabb szenvedés után jobblétre szenderült. Gribick tv. közismert egyéniség volt a keleti gyülekezetek körében. A Diakónusok gyülésén, Vasárnapi Iskolai Tanítók Konferenciáján, ünnepélyeken mindig ott volt és mosolygó arcával, krisztusi jellemével köz-szeretettel vette őt körül mindenki, aki csak közelebbről ismerte. A New Brunswick-i gyülekezet nehéz napjaiban, amikor nagy adósággal küzdöttek testvéreink, ő kitartóan buzdította s a munkából hűségesen kivette részét, hogy az Úr ügye diadalra jusson mindenekben.

Gribick tv. 1885 január 15-én született Magyarországon. Augusztus hó 28-án hagyta itt ez árnyékvilágot s azt kell mondjuk, hogy úgy a helybeli testvériség, mint a környéki gyülekezetek sokat veszítettünk benne. Temetése augusztus 31-én volt a Gowan-féle temetésrendező kápolnájából és a High Street-i gyülekezetünk templomából.

A végtisztességtevő szolgálatot Rev. Balla B. György, a new yorki gyülekezet pásztora végezte a család kívánságára. Az alkalmi igéket Fil. 1:21-23-ból vettük, melyekben Pál ap. arról tesz bizonyságot, hogy „Nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség" és „Krisztussal lenni" mindeneknél jobb.

A temetést megelőző este Rev. Petrusán János tv. tartotta a szokásos „virrasztó szolgálatot", melyen szintén szép számmal jelentek meg a gyülekezet tagjai és a család barátai.

Elköltözött testvérünket gyászolja k. neje, Mária, négy fia, Lajos, Mihály, Ernő és Rikhárd; két leánya, Mrs. Helen Nagy és Mrs. P. Cantore; 9 unokája, 4 déd-unokája, nagy rokonsága s a New Brunswick-i gyülekezet. Urunk vigasztalása legyen a megszomorodott szíveken s pótolja a veszteséget a gyülekezetben.

Balla B. György

GIBICK MIHÁLY EMLÉKÉRE

Irta: Michael Csehy

Kollossébeliekhez írott levél 3:4; „Mikor Krisztus a mi életünk, megjelen, akkor Majd ti is ő-vele megjelentek dicsőségben."

Sár-sátor ma vissza kivánkozik
A föld porába, honnan vétetett;
Lélek száll ahhoz, ki öt megváltotta,
Drága vérével megtisztitotta.
Tovább folytatni az örök életet.

Könnyel telt szemünk, és szivünk szorul;
Szemed lehunyt, szád zárva, nem felel,
Bizonyságid' imáid itt hagyva emléket,
Élő hited minket itt gyengéket
Küzdelmeinkben bátorit, emel.
bizonyságot, hogy „Nékem az élet Krisz-

Negyven éveken át erős oszlopa,
Kezdője sok buzgó, nemes tettnek;
Úr igéjét ki hirdeti, szólja,
Sok jó ügynek az elindítója,
Hiv tagja voltál e gyülekezetnek.

Szolgálatod az Úr Jézus tudja;
Sebeket is, mit a harcba vettél,
Minden szolga, aki helyét állja,
Az életnek dicső koronája.
Jézus jutalma. Ő igazán itél.

Isten veled testvér, Isten veled.
Bucsúzni nehéz, nehéz az el-vállás;
Óh, mi hiszünk: „Jön a napok-napja,
Urunk lelkünk majd együtt áldhatja
Fenn a Mennyben lesz szép viszontlátás.

Emlékezés

János apostol harmadik levelében 3-6 versig találjuk a következőt:

„Mert felettébb örültem, amikor atyafiak jöttek és bizonyságot tettek a te igazságodról, úgy mint te az igazságban jársz. Szeretet barátom, híven cselekszel mindenben, amit az atyafiakért és pedig az idegenekért teszel, akik bizonyságot tettek a te szeretetedről a gyülekezet előtt."

Szeretnék megemlékezni egy testvérnőről, akit sokan nagyon jól ismertek, aki szeptember hó 20-án bevégezte földi pályafutását. Őrola is azt mondhatjuk el, amit az igében olvastunk, illetve, hogy mindenfelé jó híre volt. Majdnem az egész magyar szövetség területén ismerős a neve és mindenki bizonyságot tesz komoly életéről és szeretetéről.

Eszembe jött az az ige, amely úgy hangzik, hogy „gyümölcseiről ismeritek meg a fát." Ezt a testvérnőt gyümölcseiről, életéről mindenki megismerhette, hogy Ő az Isten megváltott gyermeke volt.

Ha tovább olvasunk ebben a bibliai részben találunk egy nevet, Diotrephes, akinek rossz híre volt. Az ő beszéde és cselekedetei azt bizonyították, hogy bár gyülekezeti tag volt, mégsem lehetett igazán újjászületett Isten gyermeke.

A mi hivő életünknek lehet rossz, vagy jó hire, de van ige, amely ma megdöbbentheti szívünket. A jelenések könyve, 3. részének első versét olvassuk. „Az a neved, hogy élsz és halott vagy." Lehetséges tehát, hogy Istennek ujra született, gyümölcsökben gazdag megváltott gyermekei vagyunk és így mindenki felismerheti bennünk a Krisztust. Lehetséges, hogy gyülekezeti tagok vagyunk, még sincs bűnbocsánatunk, üdvösségünk, sem gyümölcstermő, lélekmentő életünk.

Azonban okkal borzasztóbb, amikor látszólag úgy élünk, hogy testvéreink és környezetünk, sőt talán még sajátmagunk is elhisszük, hogy Istennek élő megváltott gyermekei vagyunk, vagyis az a nevünk — a hirünk. Hogy élő hivők vagyunk, mégis az Úr Jézus szava hozzánk így szól: „Halott vagy."

Az a testvérnő, akiről írásom elején szóltam és úgy emlékeztünk meg róla, hogy jó híre volt és eltávozott a körünkből, Taylor Lajosné testvérnőnk volt a Wodsworthi-O gyülekezetből. Női konferenciánknak sok éven át elnöknője volt. Körzeti női egyleteknek az elnöknője. Szövetségünk leánykörének a tanácsadója volt és sok más tisztséget töltött be — mindent csak az Úrért. Az ő emléke a mi szívünkben élni fog. De nem csak a mi szívünkben, élni fog örökké odafent a mennyben. Várjuk azt a napot, amikor szemtőlszembe újra találkozhatunk vele, amely napra minden hívőnek igérete van. Igy bíztat minket az Úr Jézus, János Evangelium 11. részében, 25-26. versében, hogy „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is él. És aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal."

Október hó, 1962.

Mary K. Steg
a női konferencia elnöke

A SZENTIRÁSRÓL

A legközönségesebb pontról tekintve is, a könyv ezer meg ezer gondolat és emlék által is meg van szentelve. Sokan **kincs** gyanánt őrízzük a Bibliát, melyre anyánk könnyei hullottak, melynek egyes levélszögleteit atyáink behajtották s melynek lapjairól Isten nevét először kiejteni tanultuk.

Vannak mondatok benne, melyek mint a múlt idő látomásai visszhangzanak.

Társunk volt e könyv, élettörténetünk a valóságban: halhatatlanságról zengett szeretteink sírjánál; a vígasz és reménység szavait hangoztatta sötét és kétségbeejtő óráinkban.

Annak nyelvén vallottuk meg bűneinket s dícsérő himnuszait énekeltük templomainkban.

(Walters W. F. után Dezsi K.)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné.
Pénztáros: Kurtz Lajosné.
Jegyző: Német Lajosné.

Szívére beszélek

(Hós. 2:13, 14, 18 v.)

Milyen jó, hogy „nem ember az Isten", hanem féltőn szerető Édesatya, aki nem intézi el egy kézlegyintéssel gyermekei sorsát, nem fárad bele a hivogatásba, és nem szab határt a megbocsátásban. Nála nem addig tart a hivogató és a fáradtságos várakozás, mint a türelmetlen embereknél, mert Benne mindennek forrása a szeretet, Ő maga a teljes szeretet. E szeretet lépett szövetségre Izráel népével. Hoseás próféta ajkára is e szeretet helyezte e rövid mondatot: „Azért imé csalogatom őt". Mintha csak azt mondaná az Isten: „Csalogatom", mert elhagyta a szövetségemet, mert érzelmeinek áldozata lett, mert pusztulás vár reá: pedig én azt akarom, hogy nálam „életük legyen és bövelkedjenek."

Téged is hiv az Isten a pusztába. Ne vélekedj úgy, hogy választhatott volna alkalmasabb helyet is az Isten! Isten nem téved. Ő tudja mindig, mit miért tesz. Igaz, hogy ez a feltétel nélküli isteni hivás próba elé állit, de ha a **pusztába** hiv, akkor bizonyosan érdemes kimenni oda, mert ez a hivogatás kimondottan egyért történt: „... elviszem őt a pusztába, és szivére beszélek." Nem az a szándéka, hogy füledhez, eszedhez beszéljen: szivedhez kiván szólni, mivel „abból indul ki minden élet."

A pusztában ismerhetem meg a legjobban önmagamat is. Lehetőség nyilik erre azért, mert itt csak ketten leszünk: **az Úr és én.** Nem lessz nálam gyengébb, aki mellett én mindig nagy maradhatnék. Itt csak Atyámat nézhetem, és ha szóra nyilik is ajkam, csak egyet tudok mondani: „Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!"

A „puszta" a felkészülésnek a helye is. Jézus élete világos példaadást nyújt erre nézve. Ő nemcsak akkor időzött és győzött a pusztában, mielőtt elindult volna világmegváltói nagy művének elvégzésére, hanem mindig szivesen kereste fel azt. Kudarcaink sorozatainak egyik oka az, hogy félünk a „puszta" látszólagos ridegségétől.

Hiv téged is az Isten, hogy szövetségre lépjen veled, vagy éppen ha kell, megújítsa veled a meglazult szövetséget. Nincs áldottabb dolog, mint magad mellett tudni az Istent. Tudni azt, hogy munkádban, járásodban, lefekvésedben nem vagy egyedül. Nem kell hát félned, ha Isten ezt a szövetséget igy akarja ajándékozni neked, hogy a pusztába hiv, és ott a csendességben a szivedre beszél. Légy készen erre a találkozásra! **(R. L.)**

A GYERMEK JÉZUS

Ez a gyermek csupán egyet akar: betölteni szivünket. Ha tehát a szív hitben kitárul, Jézust gyönyörüségesnek találja. Azután felemelkedik a szív az Atyába, ki kegyelméből fiát nekünk adta.

Megmagyarázhatatlan és elképzelhetetlen, hogy fér bele akkora kincs parányi szívünkbe. Meg-megújuló csodajel ez, melyből a szív boldog vigasztalást és rettenhetetlen békességet merit, minden érthető nyomoruságban. Mi baja is eshetnék?! Ahol Jézus megszáll, — ott meg is marad. A szív és a gyermek nem szakadnak el.

De az igaz, hogy a szív a Gyermeket csak úgy fogadja be, gyönyörüségét csak ugy lelheti meg, ha előbb kiráz magából minden örömet, ami nem Krisztus. A gyermek nem hajlandó osztozni, egyedül akar a szív lakója lenni. Szélnek kell eresztenünk mindent, ami szemünkben jónak látszik: gyönyört, javak ingerét, dicsőséget, önéletünket, ugynevezett kegyességet, bölcsességet s minden vélt erényt. Mikor mindezt kiszolgáltattuk, akkor jön a Gyermek s magával hozza mindazt, ami Ó-Ádámunkat megöldökli.

Üres szivet kell a Gyermek elé tárni. Erre pedig csak az képes, aki nyomoruságban és keserves megpróbáltatásokban jár, de nem saját feje után, hanem csendességgel viseli baját. Sohse lesz néked édes a Krisztus, ha előbb magadnak meg nem keseredel. Aki nem igy érez, nem részesedik.

Luther. (Utitárs)

Karácsonyi rímek

Ezüstöt ölt
a téli föld.
Havas kis út
a hegyre fut.
Karácsony int
felénk megint.
Keresi árva, elhagyott
a csillagot,
a csillagot!

Köd hamva hull,
és rajta túl,
mint zuzmarás,
fehér varázs,
erdők mezők
az Érkezőt
jelentgetik ma ékesen:

Őt keresem.
Őt keresem.

Már megjelent!
— zenél a csend.
Reményed Ő!
— zúg a fenyő.

Ilyen fehér!
— dalol a dér.
És szól az út,
mit láb tapos:
Alázatos!
Alázatos!

Lombjavesztett
ág didereg
a jegenyén:
Ilyen szegény!
Róla zenél
a szél, a tél.
Zenélj te is,
szegény szivem:
Eljött! Igen!
Eljött! Igen!

T. E.

Levél a kedvestől

Mi szükséges ahhoz, hogy épülésünkre nézhessük magunkat Isten igéjének tükrében? — Először is az, hogy ne a tükröt nézzük, hanem saját magunkat a tükörben.

Ez olyan természetesnek tünik, hogy az ember azt hinné, fölösleges is mondani. Talán azonban mégis szükséges: különösen azért, mert ez a megjegyzés nem tőlem származik, nem is valamiféle kegyes embertől, olyasvalakitől, egy vértanutól.

Ő (Pál apostol) óva int bennünket attól, hogy a tükröt nézzük, ahelyett, hogy magunkat néznénk a tükörben. Hiszen az „Ige" a tükör.

Milyen értékesnek tartod Isten igéjét? Ne mond, hogy mindennél értékesebbnek — mert az ember használhat olyan szavakat is, hogy azokkal már semmit nem mond. Vegyünk azért, hogy valami jelentése is legyen, egy emberi példát. Ha többre tartod Isten igéjét, annál jobb.

Gondold el, hogy az ember levelet kap valakitől, akit szeret. Amilyen értékes egy ilyen levél, gondolom Neked is ilyen értékes Isten igéje. Ahogy az ember egy ilyen levelet olvas, gondolom Te is ugy olvasod az Igét, és az a véleményed, hogy azt olvasnod kell.

(Soren Kirkegard. Utitárs)

Jelentés és nyugtázás

Tudom, hogy mindenütt érdeklődnek a Bethesda Otthonunk iránt s várják a jelentést arról, hogy mi is történt itten az utóbbi honapokban.

Először is arról emlékezem meg, hogy 1962 szeptember 1-én érkeztünk meg munkahelyünkre s rögtön hozzáfogtunk a munkához. Sajnos, ilyen munkában tapasztalattal nem rendelkeztünk, de mindazáltal felkészülve fogadtuk el e fontos munkát, az Úr segedelmével. Kezdetben nehéz volt a munka, mert nagyon sokat akartunk végezni rövid idő alatt. A lakóink közül már többen figyelmeztettek, hogy vigyázzunk egészségünkre. Többen azt is mondották, hogy jó munkát végzünk, mire válaszunk a néhai Botka bácsi mondása volt: „Az Úré a dicsőség".

Hála Istennek komoly betegünk jelenleg csak egy van. Egy angol nő, kinek éjszaka kellett segítségére sietnünk. Elhelyeztük őt a betegek részére berendezett szobába és gondját viseltük. Később korházba s majd Nursing Homba kellett szállítanunk. Neve: Mrs. Clara Christie. Már régen betegeskedik.

Látogatóink voltak, New Jersyből, Californiából, Pensylvániából, Ohioból, New Yorkból és Connecticut államokból többen. Szeretettel fogadtuk őket, kik nem jöttek hozzánk üres kézzel, hoztak ajándékokat Otthonunk részére, amit itten nyugtázok:

Révész László 10 nagy üveg apricut jelly, 35 font száraz apricot. Király Benjamin 1 bushel barack, 1 láda alma. Bányai Helén 1 f. édespaprika és 4 boxi seasoning broth. Viczai Istvánné, 17 szép kötény és 2 tollas vánkos.

Pénzbeli adományok: Otthonunk lakói közül Borok István Testvérek $5.00 cukorra. Bányai Károly testvérek $2.00 cukorra. Urr Károly Testvérnő, egy nagy láda használt ruhát, amit gyorsan szét is osztottunk. A new yorki Nőegyesület $40.00 ágynemüre. Mócz Sándor Cleveland, O. $20.00, Mr & Mrs. Szekeres Gyula Leechburg, Pa., $10., Keresztesi Mihály lakóink, $10.00 és Mr. & Mrs. L. Fisher, Miami Beach $5.00

Köszönetet mondunk a nemesszivű adakozóknak.

Az itten nyugtázott adományokon kivül kaptunk több szeretet adományt, amit a következő számunkban fogunk nyugtázni.

Még meg kell említenem azt, hogy Istentiszteletet tartunk minden vasárnap délelőtt és szerdán este. A vendégeken kivül a legtöbbször 25-en jelenünk meg Istentiszteleteinken. Érdekes és nagyon örvendetes az, hogy itt nem kell Testvéreinket buzdítani az énekre. Mindenki hangosan és buzgón énekli a lelki énekeket. Mikor a Petre Gábor lelkészünk bejelenti a számot s Petre Jenő a zongorán bevezeti, mindenki boldogan énekel.

Sok más jelenteni való volna, hogy bővebb inromációt szerezzenek olvasóink a mi gyönyörű floridai otthonunkról, de sok írástól mentenek fel minket akkor, ha személyesen meglátogatnak minket.

Szerető Testvéreink az Úrban,
Kurtz Lajos és felesége.

Szolgálatban az Úrnak „cselédei"

A Magyar Baptista Szövetség évi nagy gyülése Cleveland Ohio-ban, egyhangulag választotta meg Kurtz J. Lajost és kedves nejét Palm Bay-i Bethesda Baptista Otthonunk vezetésére. A megválasztottak nem tudták más kötelezettségük miatt azonnal a megüresedett állást betölteni s ezért Rev. Petre Gábort és nejét bizták meg, kik három hónapon keresztül vezették az intézetet. Kurtz tv.-ek nem biztattak előbb, mint szeptember 15 körül lesznek képesek átvenni az Otthon vezetését; de mégis a körülmények úgy dolgozták ki, hogy már szeptember 1-én ott voltak a szolgálatban. Azóta ezen sorok irásakor már majdnem egy és fél hónap telt el, mely idő alatt fényesen bebizonyitották azt, hogy nemcsak mi, hanem az Úr is őket választotta meg ezen komoly szolgálatra.

Kurtz tv.-ek az első naptól kezdve készséggel vetették bele szivüket-lelküket s vele minden tehetségüket a nemes szolgálatba. Úgy tudom most is úgy, mint ezelőtt volt, a szerződésben hetenkint egy nap pihenő van; de nekik még nem volt idejük sem hajlandóságuk a pihenésre.

Ők nem csupán készek, hanem képesek is a vállalt szolgálatra. Mind a ketten többféle talentummal vannak megáldva az Úrtól és azt óhajtják hűségesen használni az Intézet lakóinak javára és Isten szent nevének dicsőségére. Azért testvéreink általában nyugodtak lehetnek, mert Otthonunk ügye, igazgatása megbizható kezekben van.

Kurtz tv.-ek New Brunswick és Garfield N. J.-ből költöztek az otthonba, hol nagy megbecsülést és tiszteletet vívtak ki maguknak. Akik ismerik, mind szeretik őket. Ez azért van, mert viszont ők is szeretnek mindenkit s mindenütt használták talentumaikat Isten országa építésére. Ebben az országban születtek, de nem szégyenlik a magyar nyelvet és nagyon szeretik s tisztelik az öregeket.

Megbízhatók ők a háztartásban, gazdálkodásban, pénzkezelésben a legmesszebbmenőkig. Ezt már régen felismerte Szövetségünk Kurtz tv.-ben s ezért bizta rá a Szövetség pénztárát több nehéz esztendőn keresztül anynyira, hogy a múlt konvención elfelejtett helyébe újpénztárost választani.

Augusztus 26-án Garfield N. J.-ben tartott bucsú ünnepélyen tv.-ink öröme vegyes volt a szomorúsággal; a mienk pedig itt Floridában a Bethesda Baptista Otthonnál kristály tiszta és kettős öröm: Örülünk az Úrban és örülünk Kurtz tv.-ben. Filipp. 4;4.

A gyógyfürdőről

Julius havában tartott konvenciónk azt a határozatot hozta, hogy ezen konvenciói évben adjunk még alkalmat a jókedvű adakozóknak támogatásukkal hozzájárulni annak költségeihez. Hála Istennek még mindig vannak nemes szivű adakozók, nemes célokra. Az alábbi adakozók nevei vagy illetve adományok még nem voltak az Evangéliumi Hirnökben nyugtázva. Vannak nevek melyek voltak említve, de azok újabb adományt füztek nevükhöz.

Mrs. Barbara Tobiás, Chicago Ill. $15.00, Rev. & Mrs. G. Petre $10.00, Mr. & Mrs. M. Gribick New Brunswick N. J. $50.00, Mr & Mrs. F. Molnár, New York N. Y. $50.00, Mr. & Mrs. P. Bütti $10.00, Mrs. Lenke Oswarth Somerset N. J. $50.00 Mr. & Mrs. JamesNemeth New York $25.00, Mrs. Amalia Lawrance $25.00, Mrs. G. Hajdu Elwood, City Pa. $9.00, Mr. A. Balint Detroit Mich. $25.00, Mr. Stephen Toth So. Norwalk Conn. $25.00, Mr. Alex Horkai Canada $9.90, Eastern Women's Conference $25.00, Rev. & Mrs. M. Biró Wallingford Conn. $10.00, Mr. Joseph Kánya $300.00, Mrs. Barbara Geszti $5.00, Mr. M. Raty Cleveland, Ohio $10.00, Mrs. J. Muha Los Angeles, califonia, $25.00, Mr. & Mrs. Chas Steinmetz Los Angeles, Calif. $20.00, Mrs. Mary Kuti New Brunswick $100.00, Rev. & Mrs. George King $20.00, Mr. & Mrs. Julius Sekeres $5.00.

Áldja meg a mi jóságos mennyei Atyánk gazdagon ezen adakozókat és buzdítson még másokat hasonlóképpen cselekedni. — Minden e célra szánt adományt sziveskedjenek az alábbi cimre küldeni: Rev. Gabriel Petre 764 Kossuth Rd., Palm Bay, Fla.

„A lélek értékét szeretete határozza meg." (Bernát, Serm. 27.)

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

LEASK, SASKATOON

F. év julius havában az Úr megadta a lehetőséget, hogy 17 esztendő után újból meglátogathattam Zsigmond öcsémet és családját, Leask. Sask. Canadában. Ez időre esett a Kipling, Sask. gyülekezet 50 éves jubileumi ünnepe is, igy azon is részt vehettem. Gondolom, hogy erről majd valaki más részletes jelentést ad, én csupán annyit említek meg, hogy jó volt újból találkozni a régi ismerősökkel és készséggel segítettünk az ünnepség programjának előállításában, mivel ott jelenben nincs ott lakó pásztora a gyülekezetnek. Egy angol gyül. pásztora jár oda, akinek két angol gyülekezete is van. De testvéreink megragadták ez alkalmat arra is, hogy evangélizáljanak, mely szolgálatot Rev. Molnár Balázs tv. végzett a hét folyamán, igen áldásos keretek között. Leask-röl öten vettünk részt a Jubileumi ünnepségeken, két napon át. Volt alkalmam beszámolni előadás és vetített képek keretében a mult évi magyarországi s romániai látogatásomról is, melyet nagy érdeklődéssel figyeltek a jelenlevők.

Jó volt találkozni s hazafelé eggyütt utazni Rev. Mónus János tv.rel is, ki jelenleg nyugalomba vonultan él Prince Albert, Sask.-ban s onnan jár ki havonta egyszer Úrvacsorát osztani a Kipling-i gyülekezethez s ott ugyanakkor magyar nyelvű szolgálatot is végez.

Leask-en is tartottunk evangelizációs szolgálatokat úgy magyar, mint angol nyelven melyeken szép számmal jelentek meg magyar testvéreink, söt a pünkösdi tv.-ek is. Itt is beszámoltunk az óhazai tapasztalatainkról s nagy érdeklődéssel vették a hallottakat. Mónus tv. is kijött kedves nejével egy alkalomkor s boldogan emlékeztünk vissza a 30-35 évvel ezelőtt történtekre a Nyugat Canada-i missziói munkánkban lefolyt eseményekre. Mint a Kipling-i testvérek, ugy a Leask-iek is, nagy változásokon mentek keresztül. A kezdő pionérok közül már sokan „az Úrhoz mentek lakni". A még életben levők, az idősebbek beköltöztek a városokba, igy az imaházakat is behuzatták oda, hogy könnyebben eljuthassanak az istentiszteletekre. A nyár folyamán egy angol ifjú tv. végezte a szolgálatokat s éppen folyamatban volt egy állandó prédikátor hivása. Leask-i tv.-ink egy szép ötszobás prédikátor lakást is építettek, remélve, hogy igy könnyebb lesz majd egy állandó pásztort kapni a gyülekezetnek. Leask-en ez az egyedüli Baptista gyülekezet s igy minden remény megvan arra, hogy ha angol nyelven is, de az Úr munkája előre fog haladni a közeljövőben. Ugyanez a helyzet Kiplingen is, és örömmel említjük meg, hogy Wakaw-on, ma már virágzó gyülekezetünk van, melynek alapját szintén magyarok vetették meg ezelőtt 50 esztendővel. Hála érte az Úrnak, hogy „A mi munkánk nem volt hiába való az Úrban."

Balla B. György

Találkozó a jászol mellett

Messze vagyunk,
s talán magunk vagyunk,
de most találkozót adunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.
a Királynak tisztességet teszünk, . . .
a Királynak, aki eljött közénk, . . .
s nem volt hová fejét lehajtsa.
Mi boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:
Örömhirt vinni szerteszét!
Világosságot, mert nagy a setét!
Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!
Futni a fénnyel át az éjjelen!
Őrizni reggelig!
Szívünk a szent örömmel megtelik.
Hiszen, ha ez a Gyermek a miénk,
feledtet minden fájó veszteséget,
minden keserü könnyet letörül.
Karácsonyi béke ölel körül.
Győzve a távolságon, téren,
boldog bethlehemi találkozóra
várlak testvérem.

Turmezei Erzsébet

LÁTOGATÁS DETROITBAN

Végtelen örömel és mélységes hálával telik meg szívem az Úr iránt, ha visszagondolok arra a 3 kedves alkalomra, amit augusztus hónapban a detroiti gyülekezetben eltölthettem családdommal együtt. Az istentiszteletek lélekemelők voltak, valóban éreztük, hogy az Úr Jézus Krisztus közöttünk volt az Ő drága lelke: a Szent Lélek által. A gyülekezet pásztora Rev. Molnár Antal tv. és kedves felesége Molnár tv.-nő végtelen szeretettel öveztek körül bennünket. Elhívtak a lakásukra is, ahol gazdagon megvendégeltek igazi magyaros ételekkel, de ezeknél sokkal nagyobb volt az az igazi testvéri szeretet, amit tanúsítottak velünk szemben. Az Ur áldja meg őket, hogy még sokáig dolgozhassanak az Úr szőlőskertjében. Másik nagy örömem volt hogy kedves Petre tv. lapunk szerkesztőjével személyesen megismerkedhettem. Imádkozzunk kedves tv.-ek lapunkért, hogy az Úr tartsa meg még sokáig! Áldja meg a szerkesztő tv. soksok fáradozását. Kérjük, a mi hű Úrunkat, hogy még sok-sok hűséges tv.-t küldjünk az „aratásra", mert az aratni való sok, de a munkás kevés! Adja az Úr, hogy a kedves detroiti gyülekezetbe minden egyes tag: egy-egy élő misszionárius legyen! Segítsünk Siont építeni, kicsik, gyengék legyünk bár! Jézussal fogunk mi győzni, nála segedelem vár!

Szeretettel üdvözöl mindenkit az Úrban. Áldott legyen a frigy!

Krahling Jánosné

A SZERKESZTŐ ROVATA

. . . S többé nem vala segítség

(Kron. II; 36:16.)

Milyen megdöbbentő, súlyos szavak ezek! Mint vérezhetett a szentiró szive, mikor tollahegyére kellett vennie e rövid mondatot! De ha nehezen is, le kellett irnia, mert látta előre és megértette a bekövetkezendő dolgokat. Főképpen pedig azért írta le, mert az Isten azt parancsolta neki, hogy leírja tanulságul a következő kornak és a világnak. Amit Isten mond szolgáinak, azt meg kell mondani, le kell irni, mert kitérni azok elől, Istenellenes vétek.

A szentíró hű fia volt szegény, szerencsétlen népének, amely romlásnak indult, de Isten küldöttje, szolgája volt s ennélfogva nem ámithatta nemzetét, mint sokan tették és teszik ma is. Nem mondhatta azt, hogy a romlásnak okai a szomszéd népek álnoksága, a babiloniai birodalom túlhatalma s a szövetségesek szószegése stb., mert ha ezeket az emberek kedvéért mondotta volna, az Úr elvetette volna őtet. Nagyon veszélyes Isten szolgáinak az emberek kedvéért ellent mondani az Isten akaratának! Bármilyen veszélyes körülmények között, Isten szolgái küldetésükhöz hűen, Isten akaratát és nem az emberi akaratot kell szemük előtt tartaniok.

Mindezeknek mi volt az alapoka? Megtaláljuk az előző versben „És az Úr". . . mondja a 15-ik versben és akkor összefoglalja mindazt az irgalmas-

ságot, amit az Úr szívéből népére árasztott, melyel azt tűrte, hordozta, óvta, intette, dorgálta. „De ők . . .” folytatja a 16-ik versben. Milyen sokat mond ez az ellentétet jelentő kis szó, ez a „de”! Mikor a választott nép, vagy a keresztyén ember magát elszakítja Istentől s messzire elrugaszkodik, kezdetét veszi a romlás. Előbb elszakad Istentől s azután szembe helyezkedik Teremtőjével s az Ő szent akaratával. S mindez a sajnálatos ördögi munka sokszor a romlásnak indult nemzet, vagy ember tudtán kivül történik. Először elszakad Erőforrásától s másodszor magára zúdítja Isten haragját és büntetését.

Isten hosszútürése csodás dolgokat művel népéért, Isten gyermekeiért, de az isteni kegyelemmel játszani nem lehet és nem szabad. Ez a legszörnyübb és legveszedelmesebb játék. Megbánni a bűnt és tovább folytatni azt! Ezt tette hajdan Kain, Fáraó Egyiptom királya, Judás és Izráel népe. De nézzük csak korunkban a nemzeteket, népeket s általában a keresztyéneket is. Nem-é ugyanezt teszik és cselekszik?

Hajdan siratta Izráel az elpusztult szent várost: „Oh szent város, oh, szent város”, de már késő volt, segítség Istentől nem jött. Addig kellett volna bűnei felett sirni, mig a város fennállott, nem akkor, midőn már minden késő volt.

Kedves olvasóm, vajjon nem-é te is azokközé tartozol, akik játszanak az isteni kegyelemmel?

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
MRS. MARY K. STEG
368 Stevenson Rd.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress Street
Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Az Elnöknő megbízásából:
Mrs. Marie Kurtz
Box 346 E., Highway 27
North Brunswick, N. J.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Miss ELENOR TURK
11201 Continental Ave.
Cleveland 4, Ohio

Budapest. — Maagyarországi baptista testvéreink országos előkészületeket tesznek történelmük 90-ik évfordulójának a megünneplésére. Noha a magyar baptista mozgalom három iparos tv. által 1846-ban vette kezdetét, mig a Magyarországi Baptista Szövetség 1872-ben lett megszervezve. Meyer Henrick németajkú tv. 1873-ban költözött Magyarországra és kezdte szervezni a németül beszélőkből a gyülekezeteket s abban a téves gondolkozásban ringatta magát, hogy ő volt az igazi kezdője a magyarországi baptizmusnak. E tévedéshez az is hozzájárult, hogy nem birta a magyar nyelvet s nem tudott ismeretséget szerezni a magyar baptista mozgalmakról.

* * *

Chicago 111. — „National Baptist Convention”, melynek több mint 5,000 tagja van Amerikában, ez évben Chicago-ban tartott konvenciójukon egyhangulag megszavazták elnöküknek, Dr. J. H. Jacksonnak, hogy részt vegyen a most folyamatban lévő 2-ik Vatican Council Ecumenical” gyülésen, ki már ez előtt találkozott XXIII-ik János pápával, ki a legnagyobb fekete baptista gyülekezet pásztorát nagyon kedvesen fogadta. — Lehetséges ő lesz az egyedüli fekete az egész csoportban.

* * *

Nashwille, Tenn. — A templomi birtok nem adómentes minden esetben. E városban a “Southern Baptist Convention” vasárnapi iskola központi épületében, hol a munkások részére egy kis „lunch room”-ot is tartanak fenn, Tennessee Állam felsőbb bírósága az épületet, a mellette lévő parkoló helylyel adó alá helyezte. — A törvények minden államban erre nézve nem egyformák.

KOMOLY FIGYELMEZTETÉS

Szeretettel kérjük olvasóinkat, hogy lakás-cím változásaikat jelentsék be Szász János pénztárosunknál, mert ha nem, minden egyes visszaküldött lap után a postahivatal nekünk 10 centet számít. Ez kevésnek látszik ugyan, de több szám visszahozatalánál nagy összeget jelent. **Kérjük a nevet és az új címet előre bejelenteni szíveskedjenek.** Lapunk kiadásánál minden centre szükségünk van. **Komoly kérésünket címüket változtató Testvéreink vegyék figyelembe.** **Szerk.**

Warsaw, Poland. — A Vatican Ecumenical Council 2-ik gyülésnek kezdete előtt Lengyelországban a Római Katholikus egyházak püspökei felekezetközi összejövetelt rendeztek a helyi “Sacred Cross” tágas templomában, hol Zdzislaw Pawlik baptista prédikátor is jelen volt, ki a szemináriumnak direktora és a „Polish Ecumenical Council” kiküldötte. A katholikus előadók többféleképpen azt a kijelentést tették: „Mi római katholikusok szégyeljük magunkat egyházunk türelmetlensége, kegyetlensége és kereszténytelenségéért, a nálunknál gyengébb vallásfelekezetekkel szemben.” — Ha ez a kijelentés őszinte nyilatkozat volt, akkor mi erre ezt mondjuk: Hála Istennek azért, hogy már kezdenek a katholikus vezetők ébredezni, mert nagyon sok bűnt követtek eddig el különböző helyeken baptista testvéreinkkel szemben.

Kérelem. — A téli hónpokat többen akarják testvéreink közül Floridában tölteni és óhajtanak kevesebb vagy több időt Otthonunkban is lenni. Mi szivesen készítünk helyet részükre, ha azt az Otthon igazgatójával tudatják. Nem elég azt itt valaki másnak megirni: azt az igazgatónak kell tudni idejében. Egy közönséges postakártya is jó ezen célra. Azért szeretettel kérjük leendő vendégeinket értesítsék az Otthonunk igazgatóját jövetelükről, hogy nagyobb szeretettel legyenek fogadva ezen a cimen: Bethesda Baptist Home, Mr. Louis J. Kurtz director, 748 Fordham Rd., Palm Bay, Florida.

Petre Gábor

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.
* * *
Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merill Ave., Lincoln Park, 25 Michigan
* * *
Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3., 1879 Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3,· 1917
* * *
SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year
Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5. Ohio